

Nazwa przedmiotu	Teoria i praktyka fotografii artystycznej
Jednostka prowadząca	Wydział Grafiki i Sztuki Mediów / Katedra Sztuki Mediów
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	
Rodzaj przedmiotu	Grupa treści kierunkowych, przedmiot obowiązkowy dla kierunku Sztuka Mediów
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok I, sem. 1 studia stacjonarne, II-go stopnia
Liczba punktów ECTS	3 pkt. ECTS
Prowadzący	Prof. n. Czesław Chwiszczuk
Cel zajęć	Rozpoznanie fotografii w perspektywie historycznej, jako dyscypliny sztuki posiadającej długoletnią tradycję, a tym samym jako dziedzinę dysponującą autonomicznymi środkami wypowiedzi artystycznej.
Wymagania wstępne	Ukończony kurs podstaw fotografii.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– wiedzy	Student zdobywa wiedzę na temat historii fotografii z jej najbardziej reprezentatywnymi przykładami w aspekcie estetycznym oraz w budowaniu znaczeń narracyjnych. Potrafi rozróżnić obrazy odzwierciedlające rzeczywistość od obrazów ją estetyzujących lub usiłujących ją maskować oraz je interpretować.
– umiejętności	Student nabywa umiejętności w rozpoznawaniu najważniejszych obrazów i postaw artystycznych w historii fotografii, jest świadom wpływu techniki na wypracowane w obrębie fotografii środki wyrazu artystycznego, posiada podstawowe umiejętności w zakresie operowania klasycznymi stylami fotografii.
– kompetencji personalnych i społecznych	W zakresie analizy i tworzenia obrazów fotograficznych, ich jakości technicznej i estetycznej oraz na wykorzystanie nabytej wiedzy w promocji medium fotograficznego.
Treść zajęć	Omówienie podstawowych założeń estetycznych w dziedzinie fotografii w kontekście jej historycznego rozwoju to zasadniczy cel wykładów. Udowodnienie tezy, że związek pomiędzy pierwszymi rejestracjami fotograficznymi, a realizacjami nam współczesnymi, nawet tymi rezygnującymi z zobiektywizowanej formy dzieła, wymaga od studentów prześledzenia zasadniczych dla całości problemu zagadnień. Obszary tych rozważań wyznaczają kwestie epistemologiczne i aksjologiczne, dające zastosować się do fotografii, nowej ludzkiej umiejętności, która od samego zarania aspirowała, by przekroczyć w swej praktyce granice techniczne i być sztuką. Wykłady będą zintegrowane z ćwiczeniami, w ramach których omawiane i wykonywane będą przykłady tematów i stylów fotografii w zastosowaniu w współczesnej praktyce artystycznej sztuki fotograficznej.
Forma i wymiar zajęć	Wykłady i prezentacje autorskie, dodatkowo udział w warsztatach, plenerach, wystawach. 45 godz. w semestrze.
Metody i kryteria oceny	50% aktywność na zajęciach i ćwiczeniach, 50% kolokwia, prezentacje o charakterze teoretyczno-praktycznym.
Sposób zaliczenia	Zaliczenie ze stopniem
Literatura	B a r t h e s R., Światło obrazu, tłum. J. Trznadel, Warszawa 1996. B e n j a m i n W., Mała historia fotografii, tłum. J. Sikorski. C z a r t o r y s k a U., Przygody Plastyczne fotografii, Warszawa 1965; Od pop-artu do sztuki konceptualnej, Warszawa 1976. Od awangardy do postmodernizmu, red. G. Dziamski, Warszawa 1996,., . F l u s s e r V., Ku filozofii fotografii, Katowice 2003. G o m b r i c h E. H. Obraz wizualny, [w:] Symbole i symbolika, Warszawa 1990. M a g a l a S., „”, 1976, Szkoła widzenia, Wrocław 2000. M e r l e a u – P o n t y M., Widzialne i niewidzialne, Warszawa 1996. M ü l l e r – P o h l e A., Analogizacja, digitalizacja, projekcja, [w:] Pismo Artystyczne FORMAT 24/25. Warszawa 1988. R o s e n b l u m N., Historia fotografii światowej, Bielsko – Biała 2005. V. S o n t a g S., O fotografii, Warszawa 1986. S o b o t a A., Szlachetność techniki. Artystyczne dylematy fotografii w XIX i XX wieku, Warszawa 2001; Konceptualność fotografii, Bielsko Biała 2004. Z. Tomaszczuk, Świadomość kadru- Szkice z estetyki fotografii.
Uwagi	Dostęp do laboratorium fotograficznego oraz studia fotograficznego
Język wykładowy	polski